ପଦ ଚାଳିଶିର ଲୁକ୍କାୟିତ ଇତିହାସ - ସଂଖ୍ୟା ଏଗାରହ

ସଂଖ୍ୟା ଏଗାରହ

Jeff Pippenger
2026-05-21

ଯୋଏଲ ପୁସ୍ତକଟି ସମ୍ଭବତଃ ପବିତ୍ରଶାସ୍ତ୍ରରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା ବିଷୟର ସବୁଠାରୁ ସରଳ ପ୍ରକାଶନ, ଏବଂ ଯୋଏଲ ଆରମ୍ଭରେ ପ୍ରଥମେ ଲାଓଦିକିଆର ସପ୍ତମ-ଦିନ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ କଳିସିଆ ଦ୍ୱାରା ସଫଳ କରାଯାଇଥିବା ଧର୍ମତ୍ୟାଗର ଚାରି ପିଢ଼ୀକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରେ। ଯୋଏଲଙ୍କ ଆରମ୍ଭିକ ପଦ୍ୟଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ଏହି ବଢ଼ୁଥିବା ବିନାଶର ଚାରି ପିଢ଼ୀ, ଯିହେଜ୍କେଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ କ୍ରମେ ବଢ଼ୁଥିବା ଚାରି ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସହ ସମନ୍ୱୟ ରଖେ। 1863 ଠାରୁ 1888 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୟ ପ୍ରଥମ ପିଢ଼ୀକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ଏହା ହବକ୍କୂକ ଅଧ୍ୟାୟ ଦୁଇରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ପରି, 1843 ଓ 1850 ର ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ଚାର୍ଟଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କର ଭିତ୍ତିସ୍ଥାପକ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ଯାହା ଦଶ ଆଜ୍ଞାର ଦୁଇଟି ପଟିଆ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଚୁକ୍ତିକୁ ପ୍ରତୀକିତ କରେ।

୧୮୮୮ ରୁ ୧୯୧୯ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ପିଢ଼ୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଧର୍ମୀକତାର ଅନୁଭବକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ, ଯାହା ଫିଲାଦେଲଫିଆ ମଣ୍ଡଳୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିବା ଏକ ଅନୁଭବକୁ ଉପୃକ୍ତ କରେ। ପ୍ରଥମ ପିଢ଼ୀରେ ବିଦ୍ରୋହ ୱିଲିଅମ୍ ମିଲରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ନେତୃତ୍ୱର କାର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ କେନ୍ଦ୍ରିତ ଥିଲା, ଏବଂ ୧୮୮୮ର ଦ୍ୱିତୀୟ ପିଢ଼ୀରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆତ୍ମାର ନେତୃତ୍ୱ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହ କରାଗଲା। ୧୯୧୯ରେ ତୃତୀୟ ପିଢ଼ୀ ୱିଲିଅମ୍ ୱାରେନ୍ ପ୍ରେସ୍କଟ୍ଙ୍କ ପୁସ୍ତକ, The Doctrine of Christ, ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ୧୯୫୭ ମସିହାରେ Questions on Doctrine ପୁସ୍ତକ ସହିତ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା। ସେହି ତୃତୀୟ ପିଢ଼ୀ ଜଗତ ସହିତ ସମ୍ମିଳନର ପିଢ଼ୀ ଥିଲା, କାରଣ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଆମେରିକାନ୍ ମେଡିକାଲ୍ ଆସୋସିଏସନ୍ର ଚିକିତ୍ସା ପ୍ରଚଳନମାନଙ୍କର ସ୍ୱୀକୃତି, ଏବଂ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟିଜ୍ମ ଓ ରୋମାନ୍ କାଥୋଲିକ୍ ଧର୍ମର ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ କଲେଜମାନଙ୍କର ସ୍ୱୀକୃତି ଲାଭ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲା।

ତୃତୀୟ ପିଢ଼ୀରେ ଏଲେନ୍ ହ୍ୱାଇଟଙ୍କ ଲେଖନୀରୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଶିକ୍ଷାସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପରାମର୍ଶକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରାଗଲା ଏବଂ ତାହାର ସ୍ଥାନରେ ଜଗତର ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷାପ୍ରଥାଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ଥାପିତ କରାଗଲା, ଯାହା ଗ୍ରୀସର ଶିକ୍ଷାଦର୍ଶନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ପାଉଛି। ଗ୍ରୀକ ଶିକ୍ଷାକୁ ଆଥେନା ଦେବୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଯିଏ ଟେନେସିର ନାଶଭିଲ୍ ସ୍ଥିତ ପାର୍ଥେନନ୍ ମନ୍ଦିରର ପ୍ରତିକୃତିରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ ଅଛନ୍ତି।

ସତ୍ୟ ଶିକ୍ଷାର ଉଦାହରଣ ବାଇବେଲରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଏଲୀଶାଙ୍କ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କର ପାଠଶାଳାମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା। ଖ୍ରୀ. ପୂ. 167 ମସିହାର ମକ୍କାବୀୟ ବିଦ୍ରୋହରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଖ୍ରୀ. ପ. 70 ମସିହାରେ ଯେରୁଶାଲେମର ଧ୍ୱଂସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଏହା ବିଶାଳ ପରିମାଣରେ ପ୍ରାଚୀନ ଶାବ୍ଦିକ ଗୌରବମୟ ଦେଶର ସଂସ୍କୃତି ଓ ଜାତିରେ ଗ୍ରୀକ ଶିକ୍ଷାର ଅନୁପ୍ରବେଶବିରୋଧୀ ଏକ ପ୍ରତିବାଦ ଥିଲା। ମକ୍କାବୀୟମାନଙ୍କର ପ୍ରତିବାଦ ସମସ୍ତ ସ୍ତରରେ ଗ୍ରୀକ ପ୍ରଭାବ ବିରୋଧରେ ଏକ ବିଦ୍ରୋହ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ମକ୍କାବୀୟ ଉତ୍ସାହୀମାନଙ୍କର ଇତିହାସ ଓ ପ୍ରେରଣାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଗ୍ରୀସର ଶିକ୍ଷାଗତ ପ୍ରଭାବ ଏତେ ବ୍ୟାପକ ଥିଲା ଯେ, ଏହାକୁ ଏହି ସତ୍ୟରୁ ପୃଥକ କରାଯାଇପାରେ ନାହିଁ ଯେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ମେଶିହା ଭାବେ ଯିହୂଦୀମାନେ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିବା ସହ ଗ୍ରୀକ ଶିକ୍ଷା ସମ୍ଭବତଃ ସର୍ବବୃହତ୍ କାରକ ଭାବେ ସଂପୃକ୍ତ ଥିଲା। ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଗ୍ରୀକ ଶିକ୍ଷାର କୁପ୍ରଭାବ ଏବଂ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅସ୍ୱୀକାର ଓ କ୍ରୁଶାରୋହଣରେ ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷାର ଅବଦାନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରି ଅନେକ ପୁସ୍ତକ ରଚିତ ହୋଇଛି।

ମକ୍କ ାବୀୟ ବିଦ୍ରେ ାହ ଆଧୁନିକ ଆମ୍ ିକ ଗୌରବମୟ ଦେଶରେ 1776 ମସିହାର ବିଦ୍ରେ ାହ ସହ ସମନ ୍ୱୟ ରଖେ। ବର୍ତ୍ତ ମାନ ଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ର ରେ 4,000 ରୁ ଅଧିକ ନିବନ୍ଧ ିତ ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟ ାଳୟ ଅଛି, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ଗ୍ର ୀକ ଓ ଜେସୁଇଟ ଶିକ୍ଷ । ପ୍ର ଚଳନାର ଦାର୍ଶନିକତା ଉପରେ ନିର୍ମିତ। ଗତ ଦଶରୁ ଅଧିକ ବର୍ଷର ଅନାର୍କି ଓ ନିୟମହୀନତାକୁ ସିଧାସଳଖ ଭାବରେ ଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ର ର ସେହି କଥିତ ଶିକ୍ଷ ାକେନ୍ଦ୍ର ମାନଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ଅନୁସରଣ କରିହେବ, ଯେଉଁମାନେ ଦଶକ ଧରି ସେହି

ଛାତ୍ର ମାନଙ୍କ ୁ ମତାନୁସାରୀ କରୁଥିଲେ, ଯେମାନେ ଆଗରୁହିଁ ମାଧ ମ ଓ ମନୋରଞ୍ଜ ନ ସ୍ରେ ।ତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱ ।ରା ଏପରି ଭାବରେ ସଂସ୍କ ।ରିତ ହୋଇଥିଲେ ଯେ, ସେମାନେ ଫ୍ରେ ଞ୍ଚ ବିପ୍ଳ ବ ଯୁଗର ଶୟତାନୀୟ ଦାର୍ଶନିକତାରୁ ଉତ୍ପ ନ୍ନ ଗେ ଲ୍ଲବାଲିଷ୍ଟ ଦାର୍ଶନିକତାମାନଙ୍କ ୁ ଗ୍ର ହଣ କରନ୍ତ ି। ଆଜିର ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟ ।ଳୟମାନଙ୍କ ର ଛାତ୍ର ମାନେ, ଧଳା ଲୋକମାନଙ୍କ ୁ ଖ୍ରୀ ଷ୍ଟ ିୟମାନଙ୍କ ଏବଂ ସତ୍ୟ ଆମେରିକୀୟ ଇତିହାସକୁ ଆକ୍ର ମଣ କରିବା ପାଇଁ ରଚିତ ସେହି ଶିକ୍ଷ ।କେନ୍ଦ୍ର ଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ର ବେଶ କରିବାର ପୂର୍ବରୁହିଁ ସୋଦୋମ ଓ ଗୋମୋରାହ ଦ୍ୱ ।ରା ପ୍ର ତିନିଧିତ ଜୀବନଶୈଳୀକୁ ଗ୍ର ହଣ କରିବା ପାଇଁ ସଂସ୍କ ।ରିତ ହୋଇଯାଇଥିଲେ। ଆଜି ଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ ୍ର ଏକ ନାଗରିକ, ଯିଏ ବାଇବେଲ ଓ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ।ଣୀର ଆତ୍ମ ।ରେ ଚିହ୍ନ ିତ ହୋଇଥିବା ଭାବରେ ରାସ୍ତ ।ରେ ନ୍ୟ ।ୟ ଓ ସତ୍ୟ କୁ ଫିଙ୍ଗ ିଦିଆଯାଇବାକୁ ପୂରଣ କରୁଥିବା ନିରନ୍ତ ର ଦୁଇ-ସ୍ତ ରୀୟ ନ୍ୟ ।ୟ ପ୍ର ଣାଳୀକୁ ବୁଝିବାକୁ ଇଚ୍ଛ । କରେ, ସେ ନିଶ୍ଚ ୟ ବୁଝିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଯେ ବର୍ତ୍ତ ମାନର ପରିସ୍ଥ ିତିମାନେ ଏକ ଉଦ୍ଦେ ଶ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ରଚିତ ଆକ୍ର ମଣର ଫଳ, ଯାହା ଜୀବନର ସବୁଠାରୁ ପ୍ର ।ରମ୍ଭ ିକ ବର୍ଷମାନରୁ ଏପରି ଏକ ଶିକ୍ଷ । ପ୍ର ଣାଳୀ ଦ୍ୱ ।ରା ମତାନୁସାରୀ କରାଯାଉଛି, ଯାହା ମାନବଜାତିକୁ ଅଭିଜାତ ଗେ ଲ୍ଲବାଲିଷ୍ଟ ମାନଙ୍କ ର ନିୟନ୍ତ୍ର ଣ ଅଧୀନକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ରଚିତ—ଅର୍ଥାତ୍ ଅଜଗର ଶକ୍ତ ି!

ଏଲେନ୍ ହ୍ୱାଇଟଙ୍କ ରଚନାମାନଙ୍କରେ ପାଞ୍ଚଟି ପ୍ରମୁଖ ବିଷୟ ରହିଛି; ଶିକ୍ଷା, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ-ସଂସ୍କାର, ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ଜୀବନ, ମହା-ବିବାଦ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଏବଂ ବ୍ୟବହାରିକ ଧାର୍ମିକତା। ଶିକ୍ଷା ପ୍ରବଚନର ଆତ୍ମାରେ ଥିବା ପାଞ୍ଚଟି ପ୍ରମୁଖ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ, ଏବଂ ଏଲେନ୍ ହ୍ୱାଇଟ ଯେପରି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ବାଇବେଲସମ୍ମତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଥିଲେ, ସେପରି ସେମାନଙ୍କ ପରି ଜଣେ ବାଇବେଲସମ୍ମତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଥିଲେ। ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟମାନଙ୍କ ସହିତ, ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ତାଙ୍କର ଜୀବନ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ପାଇଁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଜୀବନର ଏକ ଉଦାହରଣ। କେହି ଏହା ଭାବିବା ପୂର୍ବରୁ ଯେ କେବଳ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହିଁ ଆମ ପାଇଁ ଉଦାହରଣ ହେବାକୁ ଥିବେ; ପୌଲ ଏହା କହିଛନ୍ତି:

> କାରଣ ଯଦ୍ୟପି ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦଶ ହଜାର ଶିକ୍ଷକ ଥାଇପାରନ୍ତି, ତଥାପି ଅନେକ ପିତା ନାହାନ୍ତି; କାରଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁରେ ମୁଁ ସୁସମାଚାର ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଇଛି। ଅତଏବ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିନୟପୂର୍ବକ ଅନୁରୋଧ କରୁଛି, ତୁମ୍ଭେ ମୋର ଅନୁସରଣକାରୀ ହୁଅ। ୧ କରିନ୍ଥୀୟ ୪:୧୫, ୧୬।

ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତ୍ରୀ ଭାବେ ଏଲେନ୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ। ଏଲେନ୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ କେବଳ ଗୋଟିଏଥର ମାତ୍ର ବୋର୍ଡ ସଦସ୍ୟାର ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ସେହି ସମୟ ଥିଲା ଏମିତି ଗୋଟିଏ କଲେଜ୍ ସ୍ଥାପନା ସମୟରେ, ଯାହା ସତ୍ୟ ଶିକ୍ଷାର ସେହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକୁ ଆଲିଙ୍ଗନ କରିଥିଲା, ଯାହାକୁ ତାଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ପାଞ୍ଚଟି ପ୍ରମୁଖ ବିଷୟମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଭାବେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା। ଟେନେସିର ମ୍ୟାଡିସନ୍‌ରେ ଥିବା ସେହି କଲେଜ୍‌ଟି ଟେନେସିର ନ୍ୟାଶଭିଲ୍ ମହାନଗରୀୟ ଜିଲ୍ଲା ମଧ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥିତ। ସେ 1904 ଠାରୁ 1915 ମସିହାରେ ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ପୂର୍ବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେବଳ ମ୍ୟାଡିସନ୍ କଲେଜ୍‌ର ସ୍ଥାପକ ବୋର୍ଡରେ ରହିବାକୁ ସମ୍ମତି ଦେଇନଥିଲେ, ବରଂ କଲେଜ୍‌ଟି ଯେଉଁ ଭୂମିରେ ସ୍ଥାପିତ ହେଲା ସେହି ଭୂମି ଚୟନ କରିବାରେ ସେ ମୁଖ୍ୟ ଭୂମିକା ନିଭାଇଥିଲେ। ନ୍ୟାଶଭିଲ୍ ହେଉଛି ସେହି ଗ୍ରୀକ୍ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଣାଳୀର କେନ୍ଦ୍ର, ଯାହା ମାକ୍କାବୀମାନଙ୍କ ଇତିହାସରେ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ମସୀହାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିବାରେ ସହାୟତା କରିଥିଲା; ଏବଂ ସେହି ମାକ୍କାବୀମାନେ ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୁଗରେ ଆମେ ବାସ କରୁଥିବା ସମୟର ପତିତ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦର ପ୍ରତୀକ। ମାକ୍କାବୀମାନଙ୍କର ରେଖା verse fortyର ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସରେ ଦୃଢ଼ଭାବରେ ସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ସେହି ପତିତ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେହା ଏବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ସେହି ଏକେ ପ୍ରକାରର—ଯଦ୍ୟପି ଏକ ଆଧୁନିକ ରୂପରେ—ଗ୍ରୀକ୍ ଶିକ୍ଷାର ବିଧ୍ୱଂସକ ଫଳଦ୍ୱାରା ମତାନ୍ତରିତ ହୋଇଯାଇଛି।

ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍‌ର ତୃତୀୟ ପିଢ଼ୀରେ, 1888 ମସିହାରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଆତ୍ମାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିବା ନେତୃତ୍ୱ ତାଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଣାଳୀକୁ ଜଗତର ଅନୁମୋଦନ-ବ୍ୟବସ୍ଥାର ହସ୍ତେ ସମର୍ପଣ କରିବାକୁ ବାଛିଲା। ନ୍ୟାଶଭିଲ୍ ସତ୍ୟ ଓ ମିଥ୍ୟା—ଉଭୟ ପ୍ରକାରର ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ କେନ୍ଦ୍ରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତ୍ରୀ ସେହି ସହରକୁ ହିଁ ବାଛିଥିଲେ ଯାହାକୁ ଜଗତ ଗ୍ରୀକ ଶିକ୍ଷାକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିବା ପାଇଁ ବାଛିଥିଲା; କାରଣ, ସମଗ୍ରତାକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବା ପାଇଁ ସତ୍ୟକୁ ପୃଥକ ପୃଥକ ବିଷୟରେ ବିଭକ୍ତ କରିବାରେ ଆଧାରିତ ଗ୍ରୀକ ଶିକ୍ଷାଠାରୁ ଭିନ୍ନଭାବେ, ସତ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ହେଉଛି ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଚାରିଟି ପ୍ରମୁଖ ବିଷୟ—ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସଂଶୋଧନ, ବ୍ୟବହାରିକ ଧାର୍ମିକତା, ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ଜୀବନ, ଏବଂ ବିଶେଷତଃ The Great Controversy ବିଷୟ—ର ମୌଳିକ ଆଧାର।

ଯୀଶୁ ସଦା ଆରମ୍ଭ ସହିତ ଶେଷକୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରୂପେ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଏଦେନ ଉଦ୍ୟାନରେ ଥିବା ପରୀକ୍ଷା ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତ ଜଗତ ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଉଥିବା ପରୀକ୍ଷାକୁ ଚିତ୍ରଣ କରେ। ଶେଷକାଳର ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାଇବେଲୀୟ ପରୀକ୍ଷା ସହିତ ସମାନ, କାରଣ ଈଶ୍ୱର କେବେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ। ବାଇବେଲୀୟ ପରୀକ୍ଷା ହେଉଛି ତିନୋଟି ପଦକ୍ଷେପର ଏକ ପରୀକ୍ଷା-ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଯାହା ପରୀକ୍ଷା-ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଶେଷରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଥିବା ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ। ପ୍ରଥମ ଦୂତ ଏହି ତିନୋଟି ପଦକ୍ଷେପକୁ ଏପରି ପ୍ରକାଶ କରେ—ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କର, ତାଙ୍କୁ ଗୌରବ ଦିଅ, କାରଣ ବିଚାରର ଲିଟମସ୍ ପରୀକ୍ଷାର ଘଣ୍ଟା ଆସିପହଞ୍ଚିଛି। ପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପ ଥିଲା ଭଲ ଓ ମନ୍ଦର ଜ୍ଞାନର ବୃକ୍ଷର ଫଳ ନ ଖାଇବାକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଜ୍ଞା। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଆବଶ୍ୟକ ଭୟର ଅଭାବରେ, ହବା ବୃକ୍ଷ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପରୀକ୍ଷାରେ ବିଫଳ ହେଲା ଏବଂ ଭଲ ଓ ମନ୍ଦ—ଉଭୟର ପ୍ରତୀକ ସ୍ୱରୂପ ଥିବା ଫଳକୁ ଖାଇଲା। ଆଦମଙ୍କର ଈଶ୍ୱରଭୟ ତାଙ୍କୁ ବୃକ୍ଷର ବିଦ୍ରୋହରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାରୁ ରୋକି ପାରିଲା ନାହିଁ, ଏବଂ ଦୈବତ୍ୱର ନିରନ୍ତର ଉପସ୍ଥିତି ବିନା ଜୀବନକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବା ସହିତ, ସେମାନଙ୍କ ଉଭୟଙ୍କ ଉପରେ ବିଚାର ଆଣାଗଲା।

ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା ଏକ ସଚେତନବାଣୀ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ—ଯେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶନରେ ମନୁଷ୍ୟଜାତିର ଅବସରକାଳ ଶେଷ ପ୍ରାୟ ହେବାର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ଯେ "ଜ୍ଞାନ"ର ବୃଦ୍ଧି ଉନ୍ମୋଚିତ ହୋଇଛି, ତାହାକୁ ଭକ୍ଷଣ କରିବାକୁ। ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ମଧ୍ୟରେ ହେଉ କି ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ବାହାରେ ଥିବାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, ପରୀକ୍ଷାଟି ଆମ ସମୟରେ ଉନ୍ମୋଚିତ ହୋଇଥିବା "ଜ୍ଞାନ"ର ବୃଦ୍ଧିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା କିମ୍ବା ତାହାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ଉପରେ ଆଧାରିତ। ଏହି ଜ୍ଞାନର ପରୀକ୍ଷା ଉଦ୍ୟାନର ପରୀକ୍ଷାର ବୃକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଛି, ଯାହା ଭଲ କିମ୍ବା ମନ୍ଦ—ଏହି ଦୁଇରୁ କୌଣସି ଗୋଟିଏର ଜ୍ଞାନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ସତ୍ୟ ଶିକ୍ଷା 1904 ମସିହାରେ ଟେନେସିର ନାଶଭିଲ୍‌ରେ ଅବସ୍ଥାପିତ ଏବଂ ପ୍ରତୀକୀକୃତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷା 1897 ମସିହାରେ ନାଶଭିଲ୍‌ରେ ଅବସ୍ଥାପିତ ଏବଂ ପ୍ରତୀକୀକୃତ ହୋଇଥିଲା, ପରେ 1920 ମସିହାରେ ଏକ ସ୍ଥାୟୀ ସଂରଚନା ଭାବେ ପୁନର୍ନିର୍ମିତ ହେଲା। ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଜୀବନକାଳରେ ସତ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ନାଶଭିଲ୍‌ରେ ସଂରକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ସଂରକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲା। 1915 ମସିହାରେ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ପାର୍ଥେନନ୍‌ମନ୍ଦିରର ଦ୍ୱିତୀୟ ଏବଂ ସ୍ଥାୟୀ ନିର୍ମାଣରେ ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷା ପୁନଃସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ଏବଂ ଲାଓଦିକିୟ ସେଭେନ୍ଥ-ଡେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ କଳିସିଆର ନେତୃତ୍ୱ ଦ୍ୱାରା ଜଗତ ସହିତ ସମଝୋତା କରାଯାଇଥିବାରୁ ସତ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଅସ୍ୱୀକୃତ ହେଲା।

ନାଶଭିଲ୍‌ର ଉପନାମ "ଦକ୍ଷିଣର ଏଥେନ୍ସ" ଥିବାରୁ 1897 ମସିହାର ସେଣ୍ଟେନିଆଲ୍ ଏକ୍ସପୋଜିସନ୍‌ର କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ ଭାବେ ଏହି ଭବନକୁ ବାଛି ନିଆଯାଇଥିଲା। ସେହି ଏକ୍ସପୋଜିସନ୍‌ର ଅନେକ ଭବନ ପ୍ରାଚୀନ ମୂଳ ନିର୍ମାଣଶୈଳୀକୁ ଆଧାର କରି ତିଆରି ହୋଇଥିଲା। ତଥାପି, ପାର୍ଥେନନ୍‌ହିଁ ଏକମାତ୍ର ଭବନ ଥିଲା, ଯାହା ସଠିକ୍ ପ୍ରତିରୂପ ଥିଲା। ଆଜିର ଟେନେସିର ନାଶଭିଲ୍ ସଙ୍ଗୀତ ପାଇଁ ପ୍ରସିଦ୍ଧ, କିନ୍ତୁ ଜନି କ୍ୟାଶ୍ ମ୍ୟୁଜିଆମ୍‌ହେବା ପୂର୍ବରୁ, ନାଶଭିଲ୍ ଗାୟନ ପାଇଁ ନୁହେଁ, ଶିକ୍ଷା ପାଇଁ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଥିଲା।

1850 ଦଶକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ନାଶଭିଲ୍ ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ସଂସ୍ଥା ସ୍ଥାପନ କରି "ଦକ୍ଷିଣର ଏଥେନ୍ସ" ବୋଲି ଉପନାମ ଅର୍ଜନ କରିଥିଲା; ଏହା ସାର୍ବଜନୀନ ବିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରଣାଳୀ ସ୍ଥାପନ କରିବାରେ ଆମେରିକାର ଦକ୍ଷିଣ ଅଞ୍ଚଳର ପ୍ରଥମ ସହର ଥିଲା। ଶତାବ୍ଦୀର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ନାଶଭିଲ୍‌ରେ Fisk University, St. Cecilia Academy, Montgomery Bell Academy, Meharry Medical College, Belmont University ଏବଂ Vanderbilt University ସମସ୍ତେ ନିଜ ଦ୍ୱାର ଉଦ୍ଘାଟନ କରିଥିଲେ। ସେ ସମୟରେ, ନାଶଭିଲ୍ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ସଂସ୍କୃତିରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ, ଦକ୍ଷିଣର ସବୁଠାରୁ ପରିଷ୍କୃତ ଏବଂ ଶିକ୍ଷିତ ସହରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ବୋଲି ପରିଚିତ ଥିଲା।

ଅଧର୍ମର ଗୁପ୍ତ ରହସ୍ୟ ପ୍ରେ ରିତ ବାକ୍ୟ ରେ ଏକାଧାରେ ବିଶେଷ୍ୟ ଏବଂ କ୍ରି ୟା। ପ୍ରେ ରଣା ସାତାନଙ୍କ , ଏବଂ ସେହି ପୋପଙ୍କ —ଯାହାକୁ ସିଷ୍ଟ ର ହ ୍ୱାଇଟ୍ ସାତାନଙ୍କ "ଡାହାଣ ହାତର ମଣିଷ" ବୋଲି କହନ୍ତ ି—ଅଧର୍ମର ଗୁପ୍ତ ରହସ୍ୟ ଭାବେ ଚିହ୍ନ ି ତ କରେ। ତଥାପି "ଅଧର୍ମର ଗୁପ୍ତ ରହସ୍ୟ " ସତ୍ୟ ଓ ଭ୍ର ମର ମିଶ୍ର ଣକୁ ମଧ ବର୍ଣ୍ଣ ନା କରେ। ଯୋଏଲଙ୍କ ର ଧର୍ମତ୍ୟ ାଗର ଚାରି ପିଢ଼ୀ, ଯେହେଜ ି କଏଲ୍ ଅଧ ାୟ ଆଠରେ ବର୍ଣ୍ଣ ି ତ କ୍ର ମେ ବଢୁଥିବା ଚାରିଟି ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସହ ସମନ ି୍ୱତ ହୁଏ। ସେହି ଦୁଇ ସାକ୍ଷ 1 ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ର ପ୍ର ଥମ ଚାରିଟି ମଣ୍ଡ ଳୀ ସହ ସମନ ି୍ୱତ, ଏବଂ ତୃତୀୟ ମଣ୍ଡ ଳୀ କନ ଷ୍ଟ ାଣ୍ଟି ାଇନଙ୍କ ର ଖ୍ରୀ ଷ୍ଟ ଧର୍ମକୁ ପୌତ୍ତ ଳିକତା ସହ ଯୁକ୍ତ କରି ହୋଇଥିବା ସମଝୋତା ଦ୍ୱ ାରା ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି ସେହି ପ୍ର ଥମ ଚାରିଟି ମଣ୍ଡ ଳୀ ପ୍ର ାଚୀନ ଇସ୍ର ାଏଲର ଇତିହାସ ସହ ସମନ ି୍ୱତ, ଯାହା ଆଧୁନିକ ଇସ୍ର ାଏଲର ଇତିହାସର

ପ୍ର ଟୀକ ଅଟେ।

ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ତୃତୀୟ ପିଢ଼ୀରେ, ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜାମାନେ ସେହି ଅନ୍ୟ ଜାତିମାନଙ୍କ ସହ ମିଳିତ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କଲେ, ଯେମାନଙ୍କୁ କେବେବି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହ ମିଳନରେ ଆଣିବା ଉଚିତ ନଥିଲା। ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ଯେପରି ସ୍ପଷ୍ଟରୂପେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି, ପ୍ରାଚୀନ ଶାବ୍ଦିକ ଇସ୍ରାଏଲ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ମଣ୍ଡଳୀର ସମାନ୍ତରତା ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ବିଷୟ, ଯାହା Habakkuk's Tables ଶୀର୍ଷକ ଅଧ୍ୟୟନରେ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି। ଯୋଏଲ ସେହି ଚତୁର୍ଥ ଓ ଅନ୍ତିମ ପିଢ଼ୀଙ୍କୁ, ଯେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଚୟିତ ଚୁକ୍ତିଜନ ହେବାରୁ "କାଟି ଦିଆଯାଇଛନ୍ତି," ଇଯିକିଏଲଙ୍କର କ୍ରମେ ବଢ଼ୁଥିବା ଚାରି ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟମଧ୍ୟରେ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରୁଥିବା ପଚିଶଜଣ ପ୍ରାଚୀନଙ୍କ ସହ ସମାନରେ ରଖନ୍ତି। ସେହି ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ୀ, ଯେଠାରେ ଲାଓଦିକିୟ ସେଭେନ୍ଥ-ଡେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ Sunday law ସମୟରେ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରିବାବେଳେ କାଟି ଦିଆଯାଏ, ସେହି ଚତୁର୍ଥ ମଣ୍ଡଳୀ ଥୁଆତୀରା ସହ ସମନ୍ୱିତ ହୁଏ, ଯାହା 538 କିମ୍ବା ଆସନ୍ତା Sunday law—ଯେକୌଣସି ଏକରେ—ପାପାସୀର ଶାସନକୁ ପ୍ରତୀକୀକୃତ କରେ। ତୃତୀୟ ମଣ୍ଡଳୀ ପର୍ଗାମସ୍ "ସମ୍ମିଶ୍ରଣ"କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ—ସେଥି ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜକ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ ସମ୍ମିଳନ ହେଉ କିମ୍ବା କନଷ୍ଟାଣ୍ଟିନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜାକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମ ସହ ମିଶାଇବା ହେଉ, ଏବଂ ସେହି ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ତେରୋ ଅଧ୍ୟାୟର ପୃଥିବୀ ପଶୁର ତୃତୀୟ ପିଢ଼ୀକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରନ୍ତି।

ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ଚାରି ପିଢ଼ି, ଯାହା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସତ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ 400/430 ବର୍ଷର ଦାସତ୍ୱକାଳରେ ମିଶର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ ହୋଇଥିଲା, ସେହି ଅବଧିର ସମାପ୍ତି ହେଲା ଫାରାଓଙ୍କର ଲାଲ ସାଗରର ଜଳରେ ଡୁବିଯିବା ସହିତ। ସେହି ଜଳ ସେହି ଜାତିର ଶେଷକୁ ଚିହ୍ନିତ କଲା, ଯାହାକୁ ଈଶ୍ୱର ପୁରାତନ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ପାଇଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ମୋଶାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଉଦ୍ଧାର ସାଧନ କରିବାବେଳେ ବିଚାର କରିବାକୁ ଥିଲେ। ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ସେହି ସମୟାବଧିରେ ବିଚାରିତ ହୁଏ, ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ ଉପରେ ବିଚାର ତାହାର ସମାପ୍ତିକୁ ପହଞ୍ଚେ; ତେଣୁ ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବାଯୋଗ୍ୟ ଯେ, ଫାରାଓଙ୍କ ଜୀବନର ଅନ୍ତ କରିଥିବା ସେହି ଜଳ, ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କର ନିର୍ବାଚିତ ଜନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରୁଥିବା ସମୟରେ ଜଳକୁ ସ୍ଥିର ରଖିଥିବା ପୂର୍ବ ପବନର ମୁକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଫାରାଓଙ୍କ ଉପରେ ଆଣାଯାଇଥିଲା। ପୂର୍ବ ପବନ ହେଉଛି ତୃତୀୟ ହାୟ, ଯାହା ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଭୂମିକମ୍ପ ଆସିପହଞ୍ଚିବାବେଳେ ରବିବାର-ଆଇନ ଉପରେ ଆଘାତ କରେ।

ପୃଥିବୀର ପଶୁର ଚତୁର୍ଥ ଏବଂ ଶେଷ ପିଢ଼ୀର ପୂର୍ବରୁ ଯେ ପିଢ଼ୀ ଆସେ, ସେହି ପିଢ଼ୀ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଏବଂ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ—ଉଭୟ ଶିଙ୍ଗରେ ପୂରଣ ହୁଏ। ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଶିଙ୍ଗର ସମଝୌତା, ଯାହା ତାହାର ତୃତୀୟ ପିଢ଼ୀରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିଲା, ପ୍ରଥମ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧକୁ ଘେରି ରହିଥିବା କାଳଖଣ୍ଡରେ ଘଟିଥିଲା, ଏବଂ ସେଥିରେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ତାହାର ଆର୍ଥିକ ଗଠନକୁ ଫେଡେରାଲ ରିଜର୍ଭର ଗ୍ଲୋବାଲିଷ୍ଟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲା ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ ହେଲା। ସେହି ଏକେ କାଳରେ ଲାଓଦିକୀୟ ସେଭେନ୍ଥ-ଡେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍ ତାହାର ଚିକିତ୍ସା ଏବଂ ଶିକ୍ଷାକାର୍ଯ୍ୟକୁ ସାଂସାରିକ ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ଚିକିତ୍ସାର ମାନଦଣ୍ଡ ଅନୁଯାୟୀ "ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ" କରାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲା। କ୍ରିୟାରୂପରେ "ଅଧର୍ମର ରହସ୍ୟ" କନ୍ଷ୍ଟାଣ୍ଟିନ ଏବଂ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜାମାନଙ୍କର ଜଗତୀୟ ଶକ୍ତିମାନଙ୍କ ସହିତ ହୋଇଥିବା ସମଝୌତାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଏହି ସମଝୌତାକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରେରଣାଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବହୃତ ଶବ୍ଦ ହେଉଛି "ଅମାଲଗାମେସନ," ଯାହାକୁ ଏଲେନ୍ ହ୍ୱାଇଟଙ୍କ ସମୟର ଅଭିଧାନରେ ଏପରି ସଙ୍କଳ୍ପିତ କରାଯାଇଥିଲା; "ଏକ ଅମାଲଗାମରେ ମିଶାଇବା କିମ୍ବା ଏକତ୍ର କରିବା; ମିଶ୍ରିତ କରିଦେବା।" ଭଲ ଓ ମନ୍ଦର ଜ୍ଞାନର ବୃକ୍ଷ ହେଉଛି ଅମାଲଗାମେସନର ବୃକ୍ଷ, ସମଝୌତାର ବୃକ୍ଷ। "ଶେଷ ମହାନ ସଂଘର୍ଷ" ହେଉଛି ରବିବାର ଆଇନର ସଙ୍କଟ, ଏବଂ ସେହି ସଙ୍କଟ ପାଇଁ ଶୟତାନଙ୍କର ପ୍ରସ୍ତୁତି ହେଉଛି "ଅଧର୍ମର ରହସ୍ୟ," ଯାହା ମାନବୀୟ ପ୍ରଜ୍ଞାକୁ ଦିବ୍ୟ ପ୍ରକାଶନ ସହିତ ମିଶ୍ରିତ କରେ।

> "ଶୟତାନ ଶେଷ ମହାସଂଘର୍ଷ ପାଇଁ ନିଜର ଯୋଜନାମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟସ୍ତତାର ସହିତ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛି, ଯେତେବେଳେ ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜ ପକ୍ଷ ଗ୍ରହଣ କରିବେ...."

> "ସ୍ୱ ରଗୁଡ଼ିକୁ ଶୁଣ, ଜଗତରେ ଯେ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ପ୍ର ବଳ ହୋଇ ରହିଛି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନ ିତ କର। ପ୍ର ାର୍ଥନାର କୌଣସି ସ୍ୱ ର ଅଛି କି? ତୁମେ କି ଏପରି କୌଣସି ଚିହ୍ନ ଦେଖୁଛ କି ଯେ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ୁ ସ୍ୱ ୀକୃତ କରାଯାଉଛି? ଯାଜକମାନେ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ଅନେକ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ନିଜ ପାଦତଳରେ ଯେହୋବାଙ୍କ ବ୍ୟ ବସ୍ଥ ାକୁ ଦଳନ କରୁଛନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କ ର ବସ୍ତ୍ର ଆତ୍ମ ାମାନଙ୍କ ର ରକ୍ତ ରେ କଳଙ୍କ ିତ ହୋଇଛି। ଅସଂଖ୍ୟ ଲୋକ ଭୂତମାନଙ୍କ ୁ ବଳି ଅର୍ପଣ କରୁଛନ୍ତି। ହେ ଆଜ୍ଞ ାପାଳନ ଓ ଅନାଜ୍ଞ ାପାଳନ ମଧ ରେ ଦ୍ୱ ିଧାରେ ଥିବାମାନେ, ଦେଖ। ମନର ଚକ୍ଷ ୁରେ ସେହି ବିଶାଳ

> ଜନସମୁଦାୟକୁ ଦେଖ, ଯେମାନେ ଶୟତାନଙ୍କ ବେଦୀରେ ଉପାସନା କରୁଛନ୍ତି। ସେହି ସଙ୍ଗୀତକୁ ଶୁଣ, ସେହି ଭାଷାକୁ ଶୁଣ, ଯାହାକୁ 'ଉଚ୍ଚତର ଶିକ୍ଷା।' ବୋଲି କୁହାଯାଏ। କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱର ଏହାକୁ କ'ଣ ଘୋଷଣା କରନ୍ତି?—ଅଧର୍ମର ଗୁପ୍ତ ରହସ୍ୟ।" Pamphlets, 004, 11.

ଶେଷ ସଂଘର୍ଷରେ, ଯେତେବେଳେ "ସମସ୍ତେ ପକ୍ଷ ନେବେ," ଏଦେନ ଉଦ୍ୟାନର ପରୀକ୍ଷା ପୁନରାବୃତ୍ତ ହୁଏ। ଆରମ୍ଭରେ ଯେ ପରୀକ୍ଷାଟି ଉଦ୍ୟାନର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ଥିବା ଗୋଟିଏ ବୃକ୍ଷକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରି ସୀମିତ ଥିଲା, ସେହି ପରୀକ୍ଷାଟି ଶେଷରେ ସମଗ୍ର ଜଗତରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହୁଏ। ଅନ୍ତିମ ଯୁଦ୍ଧର ପୂର୍ବରୁ ସାତାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି "ଅଧର୍ମର ରହସ୍ୟ," ଯାହାକୁ "ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷା" ବୋଲି ପରିଭାଷିତ କରାଯାଇଛି! ପୃଥିବୀର ପଶୁର ଦେଶରେ "ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷା"ର ପ୍ରତୀକ ଟେନେସିର ନ୍ୟାଶଭିଲ୍‌ରେ ମିଳେ, ଯାହାକୁ 'ଦକ୍ଷିଣର ଏଥେନ୍ସ' ବୋଲି କୁହାଯାଏ, ଯେଉଁଠାରେ ପାର୍ଥେନନ୍ ମନ୍ଦିର ଅବସ୍ଥିତ ଅଛି, ଏବଂ ଏହାର ବିପରୀତରେ ନ୍ୟାଶଭିଲ୍‌ରେ ଥିବା ମ୍ୟାଡିସନ୍ କଲେଜ୍ ଦ୍ୱାରା କେବେକି ସତ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିଲା। ପ୍ରେରଣାରୁ ନିଆଯାଇଥିବା ନିମ୍ନଲିଖିତ ବକ୍ତବ୍ୟଟି ଏହି ଲେଖାର ଶେଷରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଉଦ୍ଧୃତ କରାଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ଏହି ସମୟରେ କିଛି ବିଷୟ ଧ୍ୟାନରେ ନିଆଯିବା ଉଚିତ।

> "ଏହି ପୃଥିବୀର ଇତିହାସର ସମାପନରେ ଯେ ଅଧର୍ମର ରହସ୍ୟ ଏତେ ବଡ଼ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ, ସେହି ରହସ୍ୟକୁ ସାବଧାନତାର ସହିତ ଅନ୍ୱେଷଣ କରିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି...."
>
> "ପୁନଃସ୍ଥାପିତ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟକୁ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ କୌଣସି ମଧ୍ୟମ ପଥ ନାହିଁ। ଏହି ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସନ୍ଦେଶ ମାନବୀୟ ଉପାୟ-ଉଦ୍ଭାବନ ସହିତ ମିଶିଯିବା ପାଇଁ ନୁହେଁ...."
>
> "ଯେମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱର ଉଚ୍ଚ ଭରସାଯୋଗ୍ୟ ପଦବୀରେ ଉନ୍ନତ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗର ଆଲୋକରୁ ମୁହଁ ଫେରାଇ ମାନବୀୟ ଜ୍ଞାନଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିପାରନ୍ତି.... ଯେମାନେ ଏମିତି ଚରିତ୍ରର ଅଧିକାରୀ ହେବାକୁ ଚାହାନ୍ତି, ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହ ସହକର୍ମୀ କରିବ ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରଶଂସା ଗ୍ରହଣ କରାଇବ, ସେମାନେ ଅବଶ୍ୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ନିଜମାନଙ୍କୁ ପୃଥକ କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୋହନଙ୍କୁ ଯାହା ଜଗତକୁ ଦେବା ପାଇଁ ଦେଇଥିଲେ, ସେହି ସତ୍ୟକୁ ଦୃଢ଼ତାର ସହିତ ଅଟଳ ରଖିବାକୁ ହେବ।" Manuscript Releases, volume 18, 30–36.

"ସମସ୍ତେ" ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ "ଜ୍ଞାନ" ଆବଶ୍ୟକ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେମାନେ ଏକ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଆଣାଯାନ୍ତି, ଯାହା ଶେଷରେ ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ଉପାସକଙ୍କୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ। "ଜ୍ଞାନୀମାନେ" ସେମାନେ, ଯେମାନେ ଆବଶ୍ୟକ "ଜ୍ଞାନ" ସୁନିଶ୍ଚିତ କରନ୍ତି। ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶନ ମୁଦ୍ରାମୁକ୍ତ ହୁଏ, ମାନବୀୟ ଅନୁଗ୍ରହକାଳର ସମାପ୍ତିର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ। ସେହି ମୁଦ୍ରାମୁକ୍ତି "ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି"ର ଆରମ୍ଭ କରେ। ଯେମାନେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶନ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ପରୀକ୍ଷାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନେ ସେହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୟ "ତେଲ" ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବେ, ଯାହା ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ପୂର୍ବ ପବନର ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ ପଥପ୍ରଦର୍ଶନ, ପ୍ରସ୍ତୁତି ଏବଂ ପବିତ୍ରୀକରଣ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ। "ଭଲ ଓ ମନ୍ଦର ଜ୍ଞାନର ବୃକ୍ଷ" ସେହି ନକଲି ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଆହାରର ପ୍ରତୀକ, ଯାହାକୁ ଭକ୍ଷଣ କରିବା କିମ୍ବା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାକୁ ହେବ।

ଗାଲିଲୀରେ, କଫର୍ନାହୂମର ସଭାଗୃହରେ, ଯୀଶୁ ତାଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସମୟଠାରୁ ଅଧିକ ଅନୁଯାୟୀଙ୍କୁ ଏକମାତ୍ର ଘଟଣାରେ ହାରାଇଥିଲେ। ସେଠାରେ ପରୀକ୍ଷା ଏହା ଥିଲା ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମୟ ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଶାବ୍ଦିକ ଥିଲା କି ଆତ୍ମିକ; ଏବଂ ଯେମାନେ ସେହି ପରୀକ୍ଷାରେ ବିଫଳ ହେଲେ, ସେମାନେ ବିଫଳ ହେଲେ—କାରଣ ସେମାନେ ଭୁଲିଯାଇଥିଲେ ଯେ ମଣିଷକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମୁଖରୁ ନିସ୍ସରିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଜୀବନ ଯାପନ କରିବାକୁ ହେବ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅବତରିତ ରୁଟି, ଏବଂ ଯେମାନେ ସେହି ପରୀକ୍ଷାରେ ବିଫଳ ହେଲେ, ସେମାନେ ସତ୍ୟକୁ ମାନବୀୟ ଜ୍ଞାନ ସହିତ ମିଶାଇଦେଇଥିଲେ, ଯାହା ଗ୍ରୀକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଥିଲା।

ହବା ବଗିଚାର ବିଫଳତାର ଆରମ୍ଭ କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆଦମ ଓ ହବା ଉଭୟଙ୍କୁ ଭଲ ଓ ମନ୍ଦର ଜ୍ଞାନଦାୟକ ବୃକ୍ଷର ଫଳ ଭୋଗ ନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ। ଚିରସ୍ଥାୟୀ ସୁସମାଚାରର ତିନୋଟି ପଦକ୍ରମ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମଟି ହେଉଛି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଭୟ।

"ମନ ପ୍ରକାଶନର ଅଦ୍ଭୁତ ମହାସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁଭବ କରୁ, ତେବେ ସେ କେବେହେଲେ ମଧ୍ୟ ତୁଚ୍ଛ ବିଷୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିଜ ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟୟ କରିବାରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ; ଏହା ଆଜିର ଯୁବମାନଙ୍କୁ ନୈତିକଭାବେ ଅବନମିତ କରୁଥିବା ନିର୍ମୂଲ୍ୟ ସାହିତ୍ୟ ଓ ଅର୍ଥହୀନ ବିନୋଦରୁ ଘୃଣାଭାବରେ ମୁହଁ ଫେରାଇବ। ଯେମାନେ ବାଇବେଲର କବିମାନଙ୍କ ଓ ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କ ସହ ସଂଗତି କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଯାହାଙ୍କ ଆତ୍ମାମାନେ ବିଶ୍ୱାସର ବୀରମାନଙ୍କ ଗୌରବମୟ କାର୍ଯ୍ୟଦ୍ୱାରା ଆନ୍ଦୋଳିତ ହୋଇଛି, ସେମାନେ ଚିନ୍ତାର ସମୃଦ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ରମାନରୁ ହୃଦୟରେ ଅଧିକ ଶୁଦ୍ଧ ଓ ମନରେ ଅଧିକ ଉନ୍ନତ ହୋଇ ବାହାରିବେ, ଯେପରି ସେମାନେ ଯଦି ସର୍ବାଧିକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଲୌକିକ ଲେଖକମାନଙ୍କ ଅଧ୍ୟୟନରେ ନିୟୋଜିତ ହୋଇଥାନ୍ତେ, କିମ୍ବା ପୃଥିବୀର ଫେରାଉନମାନଙ୍କ, ହେରୋଦମାନଙ୍କ ଓ ସିଜରମାନଙ୍କ କୃତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଚିନ୍ତନ କରି ମହିମାନ୍ୱିତ କରୁଥାନ୍ତେ।"

"ଯୁବକମାନଙ୍କର ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଅଧିକାଂଶତଃ ସୁପ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଯାଏ, କାରଣ ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଭୟକୁ ଜ୍ଞାନର ଆରମ୍ଭ ବୋଲି ମନେ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ପ୍ରଭୁ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଓ ବୁଦ୍ଧି ଦେଇଥିଲେ, କାରଣ ସେ ଏମିତି କୌଣସି ଶକ୍ତିର ପ୍ରଭାବରେ ଆସିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଲେ ନାହିଁ, ଯାହା ତାଙ୍କର ଧାର୍ମିକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରିଥାନ୍ତା। ଆମ ମଧ୍ୟରେ ଗଭୀର ଚିନ୍ତାଶକ୍ତି, ସ୍ଥିରତା ଏବଂ ଦୃଢ଼ ମୂଲ୍ୟବୋଧସମ୍ପନ୍ନ ପୁରୁଷ ଏତେ କମ୍ ଥିବାର କାରଣ ହେଉଛି, ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଥିବାବେଳେ ମହତ୍ତ୍ୱ ଲାଭ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି।" Messages to Young People, 255, 256.

ହବା ତାଙ୍କର "ପରମେଶ୍ୱରଭୟ" ହରାଇଦେଇଥିଲେ। ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସମ୍ମୁଖରେ କମ୍ପିତ ହେବା ଉଚିତ ଥିଲା, ଯାହା ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ଗୁଣମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ। ପରମେଶ୍ୱରଭୟ ହେଉଛି ତିନୋଟି ପରୀକ୍ଷାର ପ୍ରଥମଟି, ଏବଂ ଏହା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମୟ ବାକ୍ୟର ମୋହର ଖୋଲାଯିବାବେଳେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଯାହା ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କର ଏକ ଶ୍ରେଣୀ ଓ ମୂର୍ଖମାନଙ୍କର ଏକ ଶ୍ରେଣୀ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ। ଯେମାନେ ଜ୍ଞାନୀ ହେବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସମ୍ମୁଖରେ କମ୍ପିତ ହେବା। ହବା ଏହା କରିନଥିଲେ, ଏବଂ ପରୀକ୍ଷା-ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଦ୍ୱିତୀୟ ପଦକ୍ଷେପ ସହିତ ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାବେଳେ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଗୌରବ ଦେଇପାରିଲେ ନାହିଁ; ପରେ ସେ ବିଚାରର ଘଣ୍ଟା ସହିତ ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ସେ ଲାଓଦିକିଆର ନଗ୍ନତାକୁ ପ୍ରକାଶ କଲେ।

"ଯେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ଚରିତ୍ରକୁ ସିଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଯୁଆଳି ବହନ କରିବାକୁ ହେବ। ଯଦି ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁରେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ସ୍ଥାନମାନରେ ସହିତେ ବସିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ପୃଥିବୀରେ ଥିବାବେଳେ ତାଙ୍କଠାରୁ ଶିଖିବାକୁ ହେବ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜକୁ ପ୍ରସନ୍ନ କରିନଥିଲେ। ତାଙ୍କ ସମଗ୍ର ଜୀବନ ଶୁଦ୍ଧ, ନିସ୍ୱାର୍ଥ ପରୋପକାରିତାର ବିକାଶ ଥିଲା। ସେ ପତିତ ଜଗତକୁ, ଶୟତାନକୁ ଓ ତାହାର ସଭାକୁ, ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡକୁ, ଅପତିତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ ମାନବ ସ୍ୱଭାବ ଧାରଣ କଲେ ଯେ, ମାନବ ସ୍ୱଭାବ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ଦୈବ ସ୍ୱଭାବ ସହିତ ଏକୀକୃତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଜ୍ଞାକାରୀ ହୋଇପାରେ। ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପଚାରିବା ଆବଶ୍ୟକ, 'ମୋକ୍ଷ ପାଇବା ପାଇଁ ମୁଁ କ'ଣ କରିବି?' ଈଶ୍ୱର ନମ୍ର, ଅନୁତପ୍ତ ହୃଦୟ ଚାହାନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟରେ କମ୍ପିତ ହୁଅନ୍ତି। କେବଳ ଦୈବ ବେଦୀଠାରୁ ଆମେ ସେହି ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ମଶାଲ ପ୍ରାପ୍ତ କରିପାରୁ, ଯାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ ଆମର ଅସମର୍ଥତା ସମ୍ପର୍କରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୃଷ୍ଟି ମିଳିବ, ଏବଂ ଆମ ପାଖରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମହିମା ଓ ଗୌରବ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ। ଯେତେବେଳେ ଏହା ଦେଖାଯାଏ, ଈଶ୍ୱର ଆମକୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ପରିଚାଳନା ଅଧୀନରେ ରଖନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ଆମକୁ ସମସ୍ତ ସତ୍ୟରେ ପରିଚାଳିତ କରିବେ।" Bible Echo, July 20, 1896.

ସତ୍ୟ ଓ ଭୁଲର ମିଶ୍ରଣ ହେଉଛି ଶୟତାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ, ଯାହାକୁ ଅଧର୍ମର ରହସ୍ୟ ବୋଲି ପରିଚିତ କରାଯାଏ। ତଦନ୍ତମୂଳକ ନ୍ୟାୟବିଚାରର ଶେଷ ଗତିବିଧିମାନରେ ସମଗ୍ର ମାନବଜାତିର ସମଝୌତା ଟେନେସିର ନାଶଭିଲ୍‌ସ୍ଥ ପାର୍ଥେନନ୍ ମନ୍ଦିରରେ ସ୍ମାରକରୂପେ ସଂରକ୍ଷିତ ଅଛି।

"ଆମର ଯୁବମାନଙ୍କୁ ସେହି ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟଗୁଡ଼ିକୁ ପଠାଇବା ଜ୍ଞାନସମ୍ମତ ନୁହେଁ, ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ଗ୍ରୀକ ଓ ଲାଟିନର ଜ୍ଞାନ ଅର୍ଜନ କରିବାରେ ନିଜମାନଙ୍କ ସମୟ ନିଯୁକ୍ତ କରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ଏହି ଭାଷାଗୁଡ଼ିକରେ ପାରଦର୍ଶୀ ହେବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଯେଉଁ ଅନୀଶ୍ୱରବାଦୀ ଲେଖକମାନଙ୍କୁ ଅଧ୍ୟୟନ କରନ୍ତି, ସେହି ଲେଖକମାନଙ୍କ ଭାବଧାରାଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ମସ୍ତିଷ୍କ ଓ ହୃଦୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉଛି। ସେମାନେ ଏମିତି ଏକ ଜ୍ଞାନ ଲାଭ କରନ୍ତି, ଯାହା

କୌଣସି ପ୍ର କାରେ ଆବଶ୍ୟ କ ନୁହେଁ, କିମ୍ବା ମହାନ ଶିକ୍ଷ କଙ୍କ ଶିକ୍ଷ ।ସହ ସମଞ୍ଜ ସ ନୁହେଁ। ସାଧାରଣତଃ ଏପରି ପ୍ର କାରରେ ଶିକ୍ଷ ିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ର ଆତ୍ମ ମାନ ବହୁତ ଥାଏ। ସେମାନେ ଭାବନ୍ତ ି ଯେ ସେମାନେ ଉଚ୍ଚ ତର ଶିକ୍ଷ ।ର ଶିଖରକୁ ପହଞ୍ଚ ିଗଲେ, ଏବଂ ଏମିତି ଗର୍ବିତ ଭାବରେ ଆଚରଣ କରନ୍ତ ି, ଯେପରି ସେମାନେ ଆଉ ଶିକ୍ଷ ।ର୍ଥୀ ରହିନାହାନ୍ତ ି। ସେମାନେ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ସେବା ପାଇଁ ଅଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଯାନ୍ତ ି। ଯେ ସମୟ, ସାଧନ ଓ ଅଧ ୟନକୁ ଅନେକେ ତୁଳନାମୂଳକ ଭାବେ ନିର୍ବ୍ୟ ର୍ଥ ଏକ ଶିକ୍ଷ । ଲାଭ କରିବାରେ ବ୍ୟ ୟ କରିଛନ୍ତ ି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସେହିପରି ଏକ ଶିକ୍ଷ । ଲାଭ କରିବାରେ ବ୍ୟ ବହାର କରାଯିବା ଉଚିତ ଥିଲା, ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ୁ ସମସ୍ତ ପକ୍ଷ ରୁ ସୁସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ର୍ ପୁରୁଷ ଓ ନାରୀ କରିଥାନ୍ତ ।, ଏବଂ ବ୍ୟ ବହାରିକ ଜୀବନ ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ କରିଥାନ୍ତ ।। ଏପରି ଶିକ୍ଷ । ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ମୂଲ୍ୟ ବାନ ହୋଇଥାନ୍ତ ।।"

"ଆମର ବିଦ୍ୟାଳୟଗୁଡ଼ିକୁ ଛାଡ଼ି ଯିବାବେଳେ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ ସଙ୍ଗେ କ'ଣ ବୋହି ନେଉଛନ୍ତି? ସେମାନେ କେଉଁଠିକୁ ଯାଉଛନ୍ତି? ସେମାନେ କ'ଣ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି? ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇପାରିବା ପାଇଁ ଯେ ଜ୍ଞାନ ଆବଶ୍ୟକ, ସେହି ଜ୍ଞାନ କି ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି? ସେମାନେ କି ଜ୍ଞାନୀ ପିତା ଓ ମାତା ହେବା ପାଇଁ ଶିକ୍ଷିତ ହୋଇଛନ୍ତି? ସେମାନେ କି ଜ୍ଞାନୀ ଶିକ୍ଷକ ଭାବରେ ପରିବାରର ମୁଖ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇପାରିବେ? ନିଜ ଘରୋଇ ଜୀବନରେ ସେମାନେ କି ନିଜ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଏପରିଭାବରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇପାରିବେ, ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ପରିବାର ଏମିତି ଏକ ପରିବାର ହେବ ଯାହାକୁ ପରମେଶ୍ୱର ଆନନ୍ଦ ସହିତ ଦେଖିପାରିବେ, କାରଣ ଏହା ସ୍ୱର୍ଗରେ ଥିବା ପରିବାରର ଏକ ପ୍ରତୀକ? ସେମାନେ କି ସେହି ଏକମାତ୍ର ଶିକ୍ଷା ପ୍ରାପ୍ତ କରିଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ ସତ୍ୟରୂପେ 'ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା' ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରେ?"

"ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷା କ'ଣ? କୌଣସି ଶିକ୍ଷାକୁ ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷା ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରେ ନାହିଁ, ଯଦି ତାହାରେ ସ୍ୱର୍ଗର ସାଦୃଶ୍ୟ ନ ଥାଏ, ଯଦି ତାହା ଯୁବକମାନଙ୍କୁ ଓ ଯୁବତୀମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟସଦୃଶ ହେବାକୁ ପରିଚାଳିତ ନ କରେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପରିବାରମାନଙ୍କର ମୁଣ୍ଡସ୍ଥାନରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ନ କରେ। ଯଦି ଜଣେ ଯୁବକ ତାଙ୍କ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଜୀବନରେ ଗ୍ରୀକ ଓ ଲାଟିନ ଭାଷାର ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସୀ ଲେଖକମାନଙ୍କର ରଚନାରେ ନିହିତ ଭାବଧାରାମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାନ ଅର୍ଜନ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ସେ ବହୁତ କ୍ଷତି ଭୋଗ କରିନାହିଁ। ଯଦି ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏହି ପ୍ରକାରର ଶିକ୍ଷାକୁ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ମନେ କରିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେ ନିଜ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେ ମର୍ତ୍ତ୍ୟମାନବଙ୍କୁ କେବେ ସମର୍ପିତ ହୋଇଥିବା ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ, ପୃଥିବୀରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବା ପାଇଁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ କି ସେ ଏହା ଦେଇନଥାନ୍ତେ? କିନ୍ତୁ, ତାହାର ପରିବର୍ତ୍ତେ, ସେ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ପବିତ୍ର ସତ୍ୟ ଅର୍ପଣ କଲେ, ଯାହାକି ତାହାର ସରଳତାରେ ଜଗତକୁ ଦିଆଯିବ।"

"ଏମିତି ସମୟ ଆସେ ଯେତେବେଳେ ଗ୍ରୀକ ଓ ଲାଟିନ ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ହୁଏ। କେହି କେହିଙ୍କୁ ଏହି ଭାଷାଗୁଡ଼ିକ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବାକୁ ପଡ଼େ। ଏହା ଭଲ। କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତେ, ଏବଂ ଅନେକେ ମଧ୍ୟ, ସେଗୁଡ଼ିକ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ। ଯେମାନେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ଗ୍ରୀକ ଓ ଲାଟିନର ଜ୍ଞାନ ଉଚ୍ଚତର ଶିକ୍ଷା ପାଇଁ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ, ସେମାନେ ଦୂରଦୃଷ୍ଟି ରଖିପାରୁ ନାହାନ୍ତି। ଏହିପରି, ଯାହାକୁ ସାଂସାରିକ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ବିଜ୍ଞାନ ବୋଲି କହନ୍ତି, ତାହାର ରହସ୍ୟମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ମଧ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ। ଶୟତାନ ହିଁ ମନକୁ କୁତର୍କ ଓ ପାରମ୍ପରିକତାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରେ, ଯେଗୁଡ଼ିକ ସତ୍ୟ ଉଚ୍ଚତର ଶିକ୍ଷାକୁ ବାହାରେ ରଖେ, ଏବଂ ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀ ସହିତ ନିଜେମାନେ ମଧ ନଶ୍ୱର ହେବେ।"

"ଯେମାନେ ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗାଭିମୁଖେ ଦୃଷ୍ଟି ପାତ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ସେମାନେ ସେହି ଜଣଙ୍କୁ ଦେଖି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ଯିଏ ସତ୍ୟ ଜ୍ୟୋତି, 'ଯାହା ଜଗତକୁ ଆସୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଣିଷକୁ ଆଲୋକିତ କରେ।' ସେମାନେ ନିତ୍ୟ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଭ୍ରମମାତ୍ର ବୋଲି ଦେଖନ୍ତି, ପରମାଣୁକୁ ଜଗତ ବୋଲି କହନ୍ତି, ଏବଂ ଜଗତକୁ ପରମାଣୁ ବୋଲି କହନ୍ତି। ଯେମାନେ କଥିତ ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକଙ୍କ ବିଷୟରେ ଈଶ୍ୱର ଘୋଷଣା କରନ୍ତି, 'ତୁମକୁ ତୁଳାରେ ତୋଳାଗଲା, ଏବଂ ତୁମେ ଅପୂର୍ଣ୍ଣ ଠାରୁଛ,'—ବ୍ୟବହାରିକ କାର୍ଯ୍ୟବିଧିର ଜ୍ଞାନରେ ଅପୂର୍ଣ୍ଣ, ସମୟର ସର୍ବୋତ୍ତମ ବ୍ୟବହାର କିପରି କରିବା ତାହାର ଜ୍ଞାନରେ ଅପୂର୍ଣ୍ଣ, ଏବଂ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଇଁ କିପରି ପରିଶ୍ରମ କରିବା ତାହାର ଜ୍ଞାନରେ ଅପୂର୍ଣ୍ଣ।" Review and Herald, August 17, 1897.

ନାଶଭିଲ୍ ର ଅଗ୍ନିଗୋଳକମାନଙ୍କର ସତର୍କବାଣୀ କୌଣସି ଇଚ୍ଛାମତେ ଚୟନ କରାଯାଇଥିବା ସହର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନୁହେଁ; ଏହା ସପ୍ତମ-ଦିନ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନଙ୍କ, ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଏବଂ ସମଗ୍ର ଜଗତ ଉପରେ ଆନାଯାଇଥିବା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନ୍ୟାୟବିଚା ଅଟେ। ନାଶଭିଲ୍ ର ଅଗ୍ନିଗୋଳକମାନେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ବିଭିନ୍ନ ଶ୍ରେଣୀ, ପୃଥିବୀର ପଶୁ ଏବଂ ଜଗତ ପାଇଁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଗୁଣଲକ୍ଷଣଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ନାଶଭିଲ୍ ର ଅଗ୍ନିଗୋଳକମାନେ ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷା ଉପରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ନ୍ୟାୟବିଚାର, ଯାହା ଭଲ ଓ ମନ୍ଦର ଜ୍ଞାନର ବୃକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ।

ଆମେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଜାରି ରଖିବୁ।

> "ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରତିମା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଯୋହନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଦୁଷ୍ଟ ସ୍ୱଭାବ ଏବଂ ପ୍ରଲୋଭନକାରୀ ପ୍ରଭାବ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ, ଯେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଯାତନା ଦେବା ପାଇଁ ବିଶେଷରୂପେ ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଆସିଛନ୍ତି। ଏହି ପୃଥିବୀର ଇତିହାସର ସମାପ୍ତିକାଳରେ ଯାହା ବହୁତ ବଡ଼ ଭାଗ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ଅଧର୍ମର ରହସ୍ୟକୁ ସତର୍କତାର ସହିତ ଖୋଜି ବୁଝିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି। ବିଶ୍ୱର ଶାସକ ଶକ୍ତିମାନଙ୍କ ଅଧୀନରେ ବସୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରକାଶ—ଯେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଗୁପ୍ତ ସମାଜ ଓ ଗଠବନ୍ଧନମାନଙ୍କରେ ବାନ୍ଧି ରଖନ୍ତି, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସମ୍ମାନ ନ କରି—ସତ୍ୟର ଆଲୋକ ପାଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହି ସମସ୍ତ ଅକଲ୍ୟାଣରୁ ସ୍ପଷ୍ଟରୂପେ ଦୂରେ ରହିବାରେ ସମର୍ଥ କରିବା ଉଚିତ। ବିଶ୍ୱର ସମସ୍ତ ମିଥ୍ୟା ଧର୍ମାନୁୟାୟୀମାନେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ନିଜମାନଙ୍କର ଦୁଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିବେ; କାରଣ କେବଳ ଦୁଇଟି ପକ୍ଷ ଅଛି, ସେମାନେ ଯେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାମାନଙ୍କୁ ପାଳନ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ଯେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି...."
>
> "ସ୍ତ୍ରୀର ବଂଶ ଓ ସର୍ପର ବଂଶ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଶତ୍ରୁତାକୁ ପ୍ରଭୁ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିଛନ୍ତି। 'ମୁଁ ତୋର ଓ ସ୍ତ୍ରୀର ମଧ୍ୟରେ, ଏବଂ ତୋର ବଂଶ ଓ ତାହାର ବଂଶର ମଧ୍ୟରେ ଶତ୍ରୁତା ସ୍ଥାପନ କରିବି; ସେ ତୋର ମୁଣ୍ଡକୁ ଆଘାତ କରିବ, ଆଉ ତୁମେ ତାହାର ପାଦଗୋଡ଼କୁ ଆଘାତ କରିବ।' 'ଏବଂ ଆଦମଙ୍କୁ ସେ କହିଲେ, ତୁମେ ତୁମ ସ୍ତ୍ରୀର କଥା ଶୁଣି ଯେ ବୃକ୍ଷ ବିଷୟରେ ମୁଁ ତୁମକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଥିଲି, "ତୁମେ ଏହାରୁ ଖାଇବ ନାହିଁ," ସେହି ବୃକ୍ଷର ଫଳ ଖାଇଛ; ତେଣୁ ତୁମ ପାଇଁ ଭୂମି ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେଲା; ତୁମ ଜୀବନର ସମସ୍ତ ଦିନ ତୁମେ ଦୁଃଖରେ ଏହାର ଫଳ ଭୋଗ କରିବ; ଏହା ତୁମ ପାଇଁ କାଂଟା ଓ ଉଷରକଣ୍ଟକ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବ; ତୁମେ କ୍ଷେତ୍ରର ଶାକ ଭକ୍ଷଣ କରିବ; ତୁମ ମୁହଁର ଘାମରେ ତୁମେ ରୁଟି ଖାଇବ, ଯାଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେ ଭୂମିକୁ ଫେରି ଯାଅ; କାରଣ ସେଠାରୁ ତୁମକୁ ନିଆଯାଇଥିଲା; କାରଣ ତୁମେ ଧୂଳି, ଏବଂ ଧୂଳିକୁ ହିଁ ତୁମେ ଫେରିଯିବ।'"
>
> "ନିଜ ମାର୍ଗକୁ ଅନୁସରଣ କରି, ଶୟତାନଙ୍କ ପ୍ରଲୋଭନ ସହ ସମନ୍ୱୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି, ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜଣାଶୁଣା ଇଚ୍ଛାର ବିରୋଧରେ ଯାଇ, ମନୁଷ୍ୟ ନିର୍ବ୍ୟର୍ଥରେ ନିଜକୁ ଉନ୍ନତ ଓ ଆଶୀର୍ବାଦପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲା। ଏପରିଭାବରେ ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାବଳୀ ପ୍ରତି ଅନାଜ୍ଞାପାଳନର ଏକ ଅନୁଭବଜନିତ ଜ୍ଞାନ ଲାଭ କଲା। ଏପରିଭାବରେ ସେ ଭଲ ଓ ମନ୍ଦକୁ ଜାଣିଲା; ଏପରିଭାବରେ ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଜ ବିଶ୍ୱସ୍ତତା ଓ ଅନୁଗତତା ହରାଇଦେଲା ଏବଂ ସମଗ୍ର ମାନବ ପରିବାର ଉପରେ ଅଶୁଭ ଓ ଦୁଃଖଭୋଗର ବନ୍ୟାଦ୍ୱାର ଖୋଲିଦେଲା। ଆଜି କେତେ ଲୋକ ସେହି ଏକେଇ ପରୀକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି! ମନୁଷ୍ୟ କେବେ ଶିଖିବେ ଯେ ତାହାର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଏକମାତ୍ର ଉପାୟ ହେଉଛି 'ପ୍ରଭୁ ଏପରି କହନ୍ତି' ବାକ୍ୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭରସା କରିବା ମାଧ୍ୟମରେ?"
>
> "ମାନବୀୟ ପଦ୍ଧତିମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଶୈତାନ ନିଜର ସୃଷ୍ଟ କଳ୍ପନାମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ଥୋପିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି। ସେ ଈଶ୍ୱରରୂପେ ଗ୍ରହଣୀୟ ହେବାକୁ, କିମ୍ବା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ ଈଶ୍ୱରଠାରୁ ମଧ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ସ୍ଥାପିତ ହେବାକୁ, ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି।"
>
> "ବିଶ୍ରାମବାରକୁ ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିନକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି, ସେ ମଣିଷମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଘୋଷଣାଗୁଡ଼ିକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ପ୍ରେରିତ କରେ, ଏବଂ ତେଣୁ ନିଜ ନିଜ ପଥ ଓ ପରିକଳ୍ପନାମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଭାବରେ ମାନିବାକୁ ଲାଗେ ଯେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ନିଜ ଚକ୍ଷୁରେ ଓ ନିଜ ବିକୃତ ବିଚାରରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜ୍ଞାନମୟ ପ୍ରତୀତ ହୁଏ। ମାନବୀୟ ନୀତିକୌଶଳ ମାଧ୍ୟମରେ ସେ ମଣିଷମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ପଷ୍ଟ ଆଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକୁ ମାନବ ପରମ୍ପରାଠାରୁ କମ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବୋଲି ମନେ କରିବାକୁ, ଏବଂ ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ—ଯାହା ସଦା ପବିତ୍ର, ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଓ ଭଲ—ବିଚ୍ୟୁତିକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ତୁଚ୍ଛ ବିଷୟ ବୋଲି ଗଣନା କରିବାକୁ ପ୍ରେରିତ କରେ। ସେ ଦେଖେ ଯେ, ଏପରିଭାବେ ମାନବୀୟ ସାଧନମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞାକାରୀ

ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପରି ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସହ ସମନ୍ୱୟରେ ଚାଲିବାରୁ ବଞ୍ଚିତ କରି, ସେ ଆମ ପୃଥିବୀରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସଫଳ ହେବାକୁ ବାଧା ଦେଇପାରେ।”

“କିନ୍ତୁ ଦାୟିତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପଦବୀରେ ରହୁଥିବା ମାନବୀୟ ମାଧମମାନଙ୍କ ସହ ସାତାନଙ୍କ ଗୁପ୍ତ କୁଟଚାଳ, ପାପର ପରୀକ୍ଷା ହୋଇଯାଇଥିବା ପରେ ମଧ, ଆମ ପ୍ରଥମ ପିତାମାତାଙ୍କ ଘଟଣାରେ ଯେପରି ଭୟ କରିବା ଓ ଏଡ଼ି ଚାଲିବାଯୋଗ୍ୟ ଥିଲା, ଏବେ ମଧ ସେପରି ଭୟ କରିବା ଓ ପରିହାର କରିବାଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ। ମୋତେ ଏହା କହିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ, ଯେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଦାୟିତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପଦରେ ରଖାଯାଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ଅଧିକାରକୁ ଅତ୍ୟଧିକ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରିଛନ୍ତି। ଜଣେ ମଣିଷ ଯେ ପଦବୀରେ ରହେ, ତାହା ତାଙ୍କର ଚରିତ୍ରକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରେନାହିଁ। କେହି କେହି ଏପରି ଭାବ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏବଂ ସାନାଟୋରିୟମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଯୋଜନା କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବିଚାରକୁ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯିବ ନାହିଁ। ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଦକ୍ଷେପରେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଶିଖନ୍ତୁ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଣିଷ ପାଇଁ ସେହି ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଅଧିକାର ହେବା ଉଚିତ।”

“ଯିଏ ଅନେକବାର ଆମର ଶିକ୍ଷକ ହୋଇଛନ୍ତି, ସେ କହନ୍ତି, ‘ମନୁଷ୍ୟ ପାଇଁ ନମ୍ରତାସହିତ ନିଜ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଚାଲିବା, ଭଙ୍ଗୁର ଆତ୍ମାରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପଥକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା, ଏବଂ ବିଶ୍ୱୀୟ ମହାନ ଲାଭ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିବା ପରି ଦେଖାଯାଉଥିବା ଶୟତାନଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବଗୁଡ଼ିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା କେତେ କଠିନ।’ ପରମେଶ୍ୱର ମାତ୍ର ଯେ ଦୃଢ଼ ଭିତ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି, ତାହାର ଉପରେ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବାର ପରିବର୍ତ୍ତେ ମନୁଷ୍ୟ ନିଜ ଇଚ୍ଛାମତେ ଚାଲିବାର ପ୍ରଭାବ ପୁନଃ ପୁନଃ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଆସିଛି। ପରମେଶ୍ୱର ଯେ ସରଳ ପଥଗୁଡ଼ିକୁ ସୂଚିତ କରିଛନ୍ତି, ସେଥିରେ ଚାଲିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ତାଙ୍କୁ ଅବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ନେଇଯିବ ଏବଂ ଯେମାନେ ସେହି ଏକେ ପରୀକ୍ଷା ଓ କଷ୍ଟଭୋଗରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଶିଖାଇବ ନାହିଁ। ମନୁଷ୍ୟ କେବେ ଶିଖିବ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ପରମେଶ୍ୱର, ଏବଂ ସେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେବା ପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟ ନୁହେଁ?”

“ଯେମାନେ ସଠିକ୍ ପଥରୁ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି ଈଶ୍ୱର ଯେଉଁ ଦାୟିତ୍ୱ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ରଖିନାହାନ୍ତି, ତାହାକୁ ଧରିବା ପାଇଁ ନିରନ୍ତର ଜ୍ୱରସଦୃଶ ଉତ୍ସୁକତାରେ ରହିଆସୁଛନ୍ତି। ଈଶ୍ୱର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେବକ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚିକିତ୍ସକଙ୍କୁ ସତ୍ୟର ସରଳତାକୁ ଅବିକଳ ରଖିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରନ୍ତି। ପୁରାତନ ଓ ନୂତନ ଉଭୟ ନିୟମରେ ପ୍ରକାଶିତ ଈଶ୍ୱରପୁତ୍ର ହିଁ ଆଜି ଆମର ଜଗତର ତାରକ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚିକିତ୍ସା-ମିଶନରୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କଠାରୁ ନିଜ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ହେବ। ସେ ଯଦି ଆକାଶର ଶକ୍ତିର ଅଧିପତିଠାରୁ ନିଜକୁ ପୃଥକ୍ ନ କରିବେ, ତେବେ ଯେମାନେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା ରଖନ୍ତି ସେହି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସେ ଭ୍ରମିତ କରିବେ। ସାଧାରଣ ଲୋକମାନେ ବୁଝି ପାରିବେ ନାହିଁ ଏପରି ଯୋଜନା ଯେମାନଙ୍କର, ଏବଂ ଯେମାନେ ଏପରିଭାବେ ଶିକ୍ଷିତ ଓ ଉନ୍ନତ କରାଯାଇଛନ୍ତି, ସେହି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ସମସ୍ତେ ସାବଧାନ ରହନ୍ତୁ।

“ପାପର କୁଟିଳ ଚକ୍ରାନ୍ତ ଅନନ୍ତ କଳ୍ପନାକୁ ମଧ ଅତିକ୍ରମ କରେ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିପଦ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଓ ମୃତ୍ୟୁ, କେବଳ ଅଶୁଭର ଶକ୍ତିର ନୁହେଁ, ବରଂ ସଜୀବ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସତ୍ୟତାର ମଧ ଏକ ପ୍ରମାଣ। ସତ୍ୟକୁ, ସଜୀବ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେହି ବାକ୍ୟକୁ—ଯାହା ସଦାକାଳ ଅବସ୍ଥିତ ରହେ, ଏବଂ ଯାହା ଆଜ୍ଞାପାଳନ ମାଧମରେ ଜୀବନ ଦେଇଥାଏ—ଜାଣିଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଶୈତାନଙ୍କ କୌଶଳପୂର୍ଣ୍ଣ ଚାତୁର୍ୟ୍ୟ ସହିତ ନିଜକୁ ସମଞ୍ଜସ କରିବାରେ ମନୁଷ୍ୟର ଦୁର୍ବଳତା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ। ଯେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଶିକ୍ଷିତ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି। ଯେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜଣାଶୁଣା ଘୋଷଣାଗୁଡ଼ିକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ପାପର ପ୍ରାଧାନ୍ୟକୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେହି ଜୀବନ ଓ ଅମରତ୍ୱର ପକ୍ଷରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁନାହାନ୍ତି, ଯାହା ସତ୍ୟର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ରୀକରଣ ମାଧମରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି। ଯଦି ସେମାନେ ଚରିତ୍ରରେ, କଥାରେ ଓ ଆତ୍ମାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ନ କରନ୍ତି, ତେବେ ଆତ୍ମାମାନେ ନଷ୍ଟ ହେବେ।”

“ପୁନଃସ୍ଥାପିତ ପରିଦ୍ୟାନରେ ପ୍ରବେଶ ପାଇବା ପାଇଁ କୌଣସି ମଧମ ପଥ ନାହିଁ। ଏହି ଅନ୍ତିମ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସନ୍ଦେଶ ମନୁଷ୍ୟୀୟ ଉଦ୍ଭାବନ ସହିତ ମିଶ୍ରିତ ହେବା ପାଇଁ ନୁହେଁ। ଆମେ ସାଂସାରିକ ଆଇନଜୀବୀମାନଙ୍କର ନୀତି-କୌଶଳ ଉପରେ ଭରସା କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ। ଆମେ ପ୍ରାର୍ଥନାଶୀଳ ଏବଂ ନମ୍ର ଲୋକ ହେବା ଉଚିତ, ଶୟତାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ଧ କରାଯାଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପରି ଆଚରଣ କରିବା ନୁହେଁ।”

“ଅନେକଙ୍କ ପାଖରେ ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ସେହିପରି ବିଶ୍ୱାସ ନୁହେଁ ଯାହା ପ୍ରେମ ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ଏବଂ ଆତ୍ମାକୁ ପବିତ୍ର କରେ। ଉଦ୍ଧାରକାରୀ ବିଶ୍ୱାସ କେବଳ ସତ୍ୟର ମାତ୍ର ଏକ ବିଶ୍ୱାସ ନୁହେଁ। ‘ଭୂତମାନେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ଏବଂ କମ୍ପିତ ହୁଅନ୍ତି।’ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମାଙ୍କର ପ୍ରେରଣା ମଣିଷମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଏକ ବିଶ୍ୱାସ ଦେଇଥାଏ, ଯାହା ଏକ ପ୍ରେରକ ଶକ୍ତି, ଯାହା ଚରିତ୍ରକୁ ଗଢ଼େ ଏବଂ ମଣିଷଙ୍କୁ କେବଳ ଔପଚାରିକ କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ନେଇଯାଏ। ଆମର କଥା, ଆମର କାର୍ଯ୍ୟ, ଏବଂ ଆମର ଆତ୍ମା ଏହି ସତ୍ୟର ସାକ୍ଷ୍ୟ ବହନ କରିବା ଉଚିତ ଯେ ଆମେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନୁସରଣକାରୀ।”

“ଏହି ଶେଷ ଦିନମାନରେ ଈଶ୍ୱର ଯେ ସର୍ବାଧିକ ଆଲୋକ ଓ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦାନ କରିଛନ୍ତି, ସେଗୁଡ଼ିକ ଅତିକ୍ରମ ଓ ଧର୍ମତ୍ୟାଗ ବିରୋଧରେ କୌଣସି ସୁରକ୍ଷା ନୁହେଁ। ଯେମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱର ଉଚ୍ଚ ବିଶ୍ୱାସର ପଦବୀରେ ଉନ୍ନତ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗର ଆଲୋକରୁ ମୁହଁ ଘୁଞ୍ଚାଇ ମାନବୀୟ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରତି ଫେରିପାରନ୍ତି। ତାହାହେଲେ ସେମାନଙ୍କର ଆଲୋକ ଅନ୍ଧକାର ହୋଇଯିବ, ଈଶ୍ୱର-ନ୍ୟସ୍ତ ସେମାନଙ୍କର କ୍ଷମତାମାନେ ଫାନ୍ଦ ହେବ, ସେମାନଙ୍କର ଚରିତ୍ର ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ଅପମାନକର ହେବ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଠକାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ। ତାଙ୍କଠାରୁ ବିଚ୍ୟୁତି ସଦା ଏବଂ ସର୍ବଦା ନିଶ୍ଚିତ ପରିଣାମ ଦ୍ୱାରା ଅନୁସୃତ ହୋଇଆସିଛି ଏବଂ ହେବ। ଯେ କାର୍ଯ୍ୟମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରେ, ସେଗୁଡ଼ିକ କରାଯାଇଥିଲେ, ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ କରାଯାଇ ତ୍ୟାଗ କରାଯାଇନଥାଏ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବାର ପରିଣାମରୂପେ, ଦୁଷ୍କର୍ମୀ ପ୍ରତାରଣାରେ ପଦେ ପଦେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବ, ଯାହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନେକ ପାପ ଦଣ୍ଡଭୟ ବିନା କରାଯିବ। ଯେମାନେ ଏମିତି ଚରିତ୍ରର ଅଧିକାରୀ ହେବାକୁ ଚାହାନ୍ତି, ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହକର୍ମୀ କରିବ ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଯୋଗ୍ୟ କରିବ, ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କଠାରୁ ନିଜମାନଙ୍କୁ ପୃଥକ କରିବାକୁ ହେବ, ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୋହନଙ୍କୁ ଜଗତକୁ ଦେବା ପାଇଁ ଯେ ସତ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ, ସେହି ସତ୍ୟକୁ ଦୃଢ଼ତାର ସହିତ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ।” Manuscript Releases, volume 18, 30–36.